

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE RUIMTE EN INFRASTRUCTUUR VAN GEMEENTE LAREN
d.d. 13 februari 2018

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Hartelijk welkom bij deze agenda, bij deze commissie. We hebben een zeer rijke agenda zoals, dus we zullen vanavond niet ons voor de televisie kunnen zetten om naar andere niet belangrijke onderwerpen te kijken. Er is een bericht van verhindering, van Tommy Pouw en mevrouw Klingenberg, oké. Kunt u zich instemmen met de agenda? Dat is het geval. Dan komen we bij vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering van 23 januari.

2. Vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering commissie R&I d.d. 23 januari 2018

De voorzitter: Opmerkingen? Aanmerkingen? '...' in het Duits, Bemerkung. Dat is niet het geval.

3. Mededelingen

De voorzitter: Mededelingen. Zijn er van de zijde van het college. We heten de heer Stam van harte welkom. Heeft hij mededelingen?

De heer Stam: Niet anders dan de algemene mededeling dat het de meeste raadsleden en commissieleden niet zal zijn ontgaan dat dit college aan raadsleden en commissieleden vandaag en zien zij ze aan het college van gedeputeerde staten heeft gestuurd over de uienprocedure. Mocht het u zijn ontgaan, dan kunnen we er nog naar kijken. Pardon? Daar ga ik niet over, ik ga niet over de raad. Daar ga jij over, ik niet.

De voorzitter: Mag ik u vragen, in mijn hoedanigheid als voorzitter, dit gaat over een zienswijze van het college met betrekking tot wat?

De heer Stam: '...'.

De voorzitter: Aha, en dit staat los van de brief die nog volgende week in de raad behandeld moet worden.

De heer Stam: Dit is een keurig pakketje wat aan de raad is gestuurd, waarin alle stukken die relevant zijn voor de discussie aan u zijn toegestuurd.

De voorzitter: Ja, maar de discussie volgende week van de raad heeft geen invloed op die zienswijze die u nu verstuurd hebt?

De heer Stam: Nee, het college heeft ze zelfs in de uienprocedure ook duidelijk omschreven, dat is hun eigen verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Dan heb ik daar nu kennis van, dank u wel. Andere opmerkingen?

4. Meldingen portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Meldingen portefeuillehouder met betrekking tot Gemeenschappelijke Regelingen? Niet het geval.

5. Commissievoorstellen:

De voorzitter: Kom met de commissievoorstellen. Ja, de heer Bijvoet.

De heer Bijvoet (D66): Ik heb een vraag aan de wethouder over de gemeenschappelijke, nee sorry geen gemeenschappelijke, het is de MRA. Maar het ligt een beetje in dezelfde lijn, wat mij betreft. Ik las vorige week in de krant het verhaal dat de MRA een snelfietsplan heeft goedgekeurd voor een bedrag van ongeveer € 30.000.000, en dan gaan er de komende paar jaar een aantal snel fietspaden aangelegd worden. Dat ziet er een kaartje bij, bij dat plan van de MRA. En daar staan allerlei plannen in, voor de hele regio Amsterdam. Alleen Gooi en Vechtstreek zit daar niet bij. Mijn vraag is eigenlijk: hoe kan dat? En hebben de wethouders daar niet hun vinger opgestoken en gezegd van, wij doen ook nog mee in de MRA. We betalen ervoor, we praten mee. Dus de vraag is eigenlijk hoe dat kan.

De heer Stam: Ik heb daar geen concreet antwoord op, ik heb wel het berichtje van de heer Bijvoet langs zien komen. Ik heb er nog niet de tijd voor gehad om ernaar te kijken. Het is wel zo dat we op dit moment volop bezig zijn met, ook in de regio Gooi en Vechtstreek, die snelfietspaden te ontwikkelen. En je ziet ook in het gemeentelijk verkeers- en vervoersplan dat daarop is ingegaan, dus we zitten wat op achterstand in onze '...', maar het komt eraan.

De heer Bijvoet (D66): Dat is precies de reden van mijn vraag. Het is natuurlijk uiterst merkwaardig, vind ik zelf, dat in de MRA waar het Gooi en Vechtstreek deel van uitmaakt en meebetaalt, daarom zei ik dat ook. Dat ze daar blijkbaar, even in mijn woorden, buitengesloten worden. En dat de regio daar nou zelf een fietssnelpad bij gaat aanleggen, die nog maar een hele primitief stadium verkeren, wat vooral bij '...' een kwestie van padjes neerzetten en voor de rest gebeurt er helemaal niks. En het snelfietspadenplan houdt dus veel meer in, dat houdt in: bredere fietspaden, verlichting, belijningen en al dat soort dingen meer. En daar zie ik in de regio Gooi en Vechtstreek helemaal niets aan gebeuren. Maar mijn hamvraag is van, hoe kan het dat Gooi en Vechtstreek een eigen plannetje blijkbaar trekt, terwijl wij deel uitmaken van de MRA? Het gaat ook om de aansluiting natuurlijk met de MRA-fietspaden.

De heer Stam: Ik denk dat ik daar niet in detail verder op in kan gaan, ik ben er onvoldoende van op de hoogte op dit moment, anders zit ik het maar te raden. Ik denk dat meneer Bijvoet allerlei veronderstellingen heeft die ik graag zou willen toetsen, dus geef mij even de kans om naar te kijken, en dan zal ik binnen de kortste tijd, in ieder geval voor de verkiezingen daar een antwoord op geven.

De voorzitter: Oké, u neemt dat ook met het college, dank u wel. We zijn bij de commissievoorstellen, en dat is er maar één. Dat is het concept ontwerpbestemmingsplan Correctieve herziening Laren.

5.1. Concept ontwerpbestemmingsplan Correctieve herziening Laren

De voorzitter: U hebt dat onderzoek ook gekregen, een schrijve van de zijde van Rosa Spier, wat voor zover dat mogelijk is bij deze discussie kan worden betrokken. Mag ik de wethouder vragen een korte toelichting te geven op de raison d'être van dit stuk? Jullie worden geacht je gevoelens en meningen daarover te geven.

De heer Stam: De bedoeling is dat we vanavond inderdaad gevoelens en meningen peilen. Dat hebben we al eens eerder gedaan in de klankbordgroep, daar vind je hier de neerslag van. Ik moet er tegelijkertijd bij zeggen, dat is gedateerd op 7 november 2017. Dat komt omdat het toen al klaar was, omdat het toen om allerlei redenen toen is verdaagd. En dat heeft opgeleverd dat ook in de uitvoering in een van de laatste alinea's van het commissievoorstel wordt gesproken over dat het ontwerpbestemmingsplan begin januari 2018 ten inzage zal worden gelegd. U snapt dat we dat niet zullen halen, maar u mag daar lezen, wat mij betreft als het allemaal lukt vandaag, begin maart 2018. De raison d'être, nou ja, bij de meeste bestemmingsplannen komen we er na verloop van tijd achter dat er foutjes zijn gemaakt, dat er zaken ontbreken, dat proberen we op deze manier te repareren. En daarnaast zijn er een aantal dingen die van groter belang zijn, maar dat staat helder in de tekst. Het punt van, waar we het al eerder over hebben gehad, carports in de voortuin waar we een probleem mee hadden, dat wordt op deze manier gerepareerd. We gaan naar een aantal zaken die van belang zijn, verspringende goothoogtes vinden we dat dat aan de orde zou moeten komen. En een belangrijk punt wat aan de orde moet komen, wijst op de brief van Rosa Spier, is het corrigeren van, wat ons betreft, het foutief opgenomen percentage in het bestemmingsplan Laren-West over Rosa Spier, waar 40% is genoemd. Maar we komen er neem ik aan in de discussie wel uitgebreider op terug.

De voorzitter: Commissie, het woord is aan u. Mag ik beginnen bij de heer Vos?

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Volgens mij dekt de naam, of de naam? Precies, de lading. Het is correctief, er zijn een hele hoop dingen, kleine dingen, die in eerste instantie niet helemaal juist waren. Die zijn volgens mij ook op een buitengewoon indringende wijze onderzocht. Met name van mensen van de Bijl in samenwerking met de wethouder. En we zijn er uitvoerig in gebriefd, en ik denk dat er een aantal dingen beter geworden zijn, aangepast zijn. Ik denk, iedere verandering die je aanbrengt in een voorziening, en iedere aanpassing die je brengt in een regeling, nodigt uit tot een volgende aanpassing tot weer een volgende aanpassing, tot weer een volgende aanpassing. Daar kan je volgens mij tot de dood erop volgt mee verder gaan. Ik denk dat er echt een heleboel dingen, wat betreft de welstand, of monumenten, of aanpassing van omgeving ook in andere regelingen al vastgelegd zijn. Dus wij kunnen ons goed vinden in het voorstel, de aanpassingen in het bestemmingsplan zoals ze er nu liggen. Daar wou ik het graag bij laten.

De voorzitter: De heer Van der Berg, CDA.

Mevrouw Mulder: '...'.

De voorzitter: Mevrouw Mulder, het woord is geheel aan u. Van harte welkom, fijn dat u er bent.

Mevrouw Mulder: Bedankt, meneer de voorzitter. Wij hebben alles, zoals we het doorhebben, kunnen spitten. Voornamelijk over het Rosa Spier, een beetje het probleem dat het allemaal nogal onduidelijk is gegaan destijds. Er waren ook weer wat brieven vandaag binnengekomen, vanuit Rosa Spier en omwonenden. Er was een mail, en dat gaf aan dat er ook bij anderen wat onduidelijkheid was over dat percentage, wat destijds oorspronkelijk is vergund en hoe dat nu teruggebracht kan worden naar '...', als dat gewoon op die 28-4, zoals dat nu is. Omdat het al meer is dan oorspronkelijk de bedoeling was. Blijf staan, en niet ook naar die 30. Maar dat het gewoon ook op de huidige vergunning blijft. En verder wil ik ook kwijt dat er een wijziging, bijvoorbeeld bij punt 1. Ik denk ja, dat zijn ook wel dingen die er ook eerder in hadden kunnen staan, dus dat lijkt mij meer een slordigheid van destijds dan dat het nu weer gecorrigeerd moet worden. Want dat is het punt van de kliko's of de voortuinbebouwing zeg maar. Dus ik zou erop willen aandringen dat als er nu ook wijzigingen doorgevoerd worden, dat dat goed nagekeken wordt of er niet alsnog daarna weer een wijziging moet komen.

De voorzitter: Kan de wethouder daar meteen op antwoorden wellicht?

De heer Stam: Ja, ik neem aan dat anderen ook nog wel iets over Rosa Spier willen zeggen. Ik heb al eerder, zowel in commissieverband maar ook in klankbordgroep verband, gezegd dat ook voor mij op onbegrijpelijke wijze die 40% terecht is gekomen in het bestemmingsplan, dat was zeer tegen de wens in van de raad. Maar het stond er, de politieke verantwoordelijkheid heb ik daar nog steeds voor, maar het is wel voor mijn tijd gebeurt. Wij stellen voor: 30% in de afronding. Ik zou zelf met 28,4% ook geen problemen hebben. Het gaat er meer om, zijn wij bereid om te corrigeren naar het hogere percentage dat op dit moment vergund is in de omgevingsvergunning. Dus wat dat betreft kunnen we wel wat bewegen. Wat de voortuinen betreft, dat heeft te maken met het feit dat wij voor de Raad van Staten, zou je kunnen zeggen, dat zijn gegaan op een bepaling die ging over de carports in de voortuin. Daarvan hebben we gezegd, dat kan de bedoeling niet zijn. De Raad wilt nog steeds dat die voortuinen, in dat soort bouwsels, niet ontstaan. Vandaar dat we dat nu corrigeren. Tegelijkertijd nemen we mee het verhaal van de klike's, waar steeds meer een verzoek van burgers komt om enige ruimte, zij het zeer beperkte ruimte, toe te staan om die grote hoeveelheden plastic containers die we inmiddels van het GAD hebben, om die te bergen. Dat is de reden.

Mevrouw Mulder: Voorzitter, mag ik nog heel even? Want het laatste punt '...'. Het gaat er voornamelijk om dat er wel eens achteraf het een en ander gewijzigd moet worden. Soms wordt je ingehaald door zaken die je vooraf niet wist, maar soms is het ook slordigheid, tenminste zo lijkt het af en toe. En ik zou willen vragen om daar extra op te letten.

De heer Stam: Best, maar ik sluit niet uit dat er af en toe nog wel iets veranderd. Ik sluit me aan bij meneer Vos. Het verandert natuurlijk voortdurend, dat is het nadeel van 10-jarige bestemmingsplannen. In de omgevingswet gaat het natuurlijk wezenlijk veranderen, dat hangt ervan af wat de Raad dan wilt. En zoals meneer Vos zegt: tot de dood erop volgt. Er zijn wel anderen die van opvatting zijn, ook vinden dat het daarna nog kan veranderen. Dus ik weet niet precies wat ik daarmee aan moet.

De voorzitter: Oké. Het woord is aan de PvdA. Meneer Bogaers.

De heer Bogaers: De Partij van de Arbeid heeft op dit punt geen technische vragen. Zoals meneer Vos aangegeven heeft, kunnen we ons redelijk instemmen.

De voorzitter: Ik wijs u erop, we kunnen vanavond onze gevoelens en meningen geven, wetend dat dit niet naar de Raad gaat. Het is alleen een commissievoorstel. Heeft u geen gevoelens, anders dan dat u het ermee eens bent? Oké. Sactie fractie heet dat. Sactie fractie. Oké, het woord is aan de VVD.

Mevrouw Niekus: Dank u wel, voorzitter. Het enige wat ik me afvraag, in relatie tot het Rosa Spier-huis, is in hoeverre, als niet aan die 40% wordt vastgehouden, wat voor juridische consequenties dat kan hebben? Dat is een zorgpunt, en ik weet niet of jullie daar wat meer over kunnen zeggen.

De voorzitter: Kan de wethouder daar iets meer over zeggen, over de juridische situatie?

De heer Stam: Nou ja, het lijkt me niet verstandig als ik daar heel uitgebreid op in ga. Maar het is heel duidelijk, dat zie je ook in de brief of in de reactie van mevrouw '...', die vandaag volgens mij aan ieder van u is gestuurd. Dat hebben ze ook al eerder in een brief aan het college gestuurd, waarin ze wijzen op het feit dat die 40% erin staat, en dat ze daar staat op maken. Tegelijkertijd zal ons standpunt zijn dat dat een overduidelijke fout is, dat had Rosa Spier ook heel goed kunnen weten. Daarom is de basis voor ons gelegd,

volgens mij, om te kunnen corrigeren. In hoeverre dat leidt tot rechtsgang of rechtszaken, dat kan ik niet overzien, dat is aan anderen. Maar ik vind wel dat we de poging moeten doen om datgene wat overduidelijk fout was voor iedereen. Ik betreur dat dat zo gegaan is, maar dat we dat corrigeren lijkt mij, om te beginnen, de belangrijkste factor die we dan meenemen. In hoeverre dat leidt tot juridische procedures, dat kan ik niet overzien.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Ja, dank u wel. Ik heb wel wat meer woorden nodig, want het gaat alleen maar over Rosa Spier, maar het gaat eigenlijk over een hele belangrijke dingen in alle bestemmingsplannen van Laren. Het kost nog wat tijd om dat inderdaad allemaal door te spitten hoe dat was en hoe dat nu gaat worden en waarom. Er wordt alleen maar gezegd van ja, het is een correctieve herziening van een paar foutjes. En die zijn behandeld in de klankbordgroep, maar de rest dus niet. Dus ik wil hier dus wel het een en ander over zeggen. Er wordt gezegd, er is beleidsmatig het een en ander veranderd, en daar wil ik graag opheldering over. Want ik kan me geen ander beleid voorstellen, die deze veranderingen ter gevolg zouden hebben. Bijvoorbeeld de Bed & Breakfast. Er is behoefte aan, wordt er gezegd. Of men heeft behoefte om een Bed & Breakfast te gaan exploiteren. Daar hebben we het als Raad nooit over gehad. En wij gaan over de bestemmingsplannen. We hebben trouwens een Bed & Breakfast-beleid, en dat is al oud, dat is minimaal 10 jaar oud. Maar het is nooit ingetrokken, nog steeds geldig. Daar hebben we ooit afgesproken dat er 10 Bed & Breakfasts mochten komen, en daarna zou er geëvalueerd worden, of dat er te weinig of te veel was. Welk beleid we er verder op zouden moeten richten, met het oog op overlast, enzovoorts, enzovoorts. Dat is nooit gebeurd, dus ik mis eigenlijk het beleid hieronder. Er worden een aantal dingen in de bestemmingsregels gepland, zonder, het hangt ergens los in de lucht. Het komt wel voor, ik heb even Laren-Noord erop nagekeken. De herziening die er twee jaar geleden is geweest, van Laren-Noord, daar is de Bed & Breakfast ingevoerd, maar dan in het huis. Daar hebben wij ook zeer uitgebreid met de klankbordgroep en met de gemeenteraad over gesproken dat we het niet losstaand in schuurtjes en in huizen wilden hebben. En dat mocht ook niet, dat was ook niet Bed & Breakfast, dat was een gastenverblijf, en dat was niet tegen betaling. In bestemmingsplan Zevenend-Postiljon staat die alleen maar in de begrippenlijst, verder niet. En ik denk dat die bij wonen onder de definitie al dan niet in combinatie met een aan huis verbonden beroep of bedrijf ziet, maar dat is ook in huis. Dus ik vraag me af, we hebben het met elkaar nog helemaal niet over gehad, in allerlei steden en dorpen wordt men vergeven van de B&B's, en geeft dat ongelooflijk veel overlast, en hebben de inwoners daar verschrikkelijk veel last van. Ja, ik zou zeggen, het gaat toch ook om het woongenot van onze inwoners. Er is ook geen maximum vastgesteld, van zoveel kunnen we er hebben. Dus iedereen met een schuurtje kan nu een B&B beginnen. Ik zie daar grote problemen. Ik zou die afwijkingsregeling pas invoeren nadat het oude beleid is opgezocht en nadat wij daar met z'n allen eens goed naar gekeken hebben en daar regels opstellen. Want dit is gewoon maar los zand wat in een bestemmingsplan gezet wordt, in alle bestemmingsplannen trouwens. En in de ene tuin kan het wel, maar in andere zou dat absoluut niet kunnen. Dus ik voorzie hele grote problemen. En daarnaast, het college wilt ook graag een hotel in Laren. En als je dan ook nog eens overal B&B's neerzet, dan is die exploitatie natuurlijk helemaal nul. Dan de dakterrassen. Daar staat als redenering: bij inwoners bestaat soms de wens om een dakterras. Dat kan nu niet, dus dat gaan we mogelijk maken. Ik vraag me ook weer af, waarom zouden we hieraan tegemoet moeten komen. Bestemmingsplan geldt voor tien jaar, ook hier betrouwbaar bestuur, dat geldt trouwens ook voor het andere. Je koopt een huis, of je woont ergens, en je moet niet steeds geconfronteerd worden met veranderende regels in het bestemmingsplan waar burgers absoluut geen weet van hebben, en dan opeens met iets raars geconfronteerd worden. Het lijkt mij toch niet lekker om in een keer een dakterras bij het huis van je burens te hebben. Ook daar hebben we dus niet over gesproken met elkaar, en wij gaan over de bestemmingsplannen. En u maakt het in alle bestemmingsplannen

mogelijk. Dan krijg je de verspringende goothoogte, die is in 2015 al een keertje voorbijgekomen bij Laren-Noord, en toen is die eigenlijk afgevoerd. Ik heb hier nog twee inspraakreacties van Care Loef, die er faliekant op tegen is vanwege het karakter van het dorp dat er op deze manier aangaat. En van Mark Bruns, die meegewerkt heeft aan de bestemmingsplannen als wethouder, en zeer actief lid van de klankbordgroepen destijds. Er waren toen nog meer inspraakreacties in 2015, want toen zou het alleen maar gelden voor Laren-Noord, maar nu gaat het voor alles gelden. Het zijn hele mooie plaatjes die er nu bijzitten, maar ze dekken de lading niet. Want wat gebeurde er vroeger, dan had je bijvoorbeeld een groothoogte van 3 meter en je had een nokhoogte van 9 meter en daar werd ietsje in versprongen. Maar er werd heel vaak ge-downscaled. Met andere woorden, de 9 meter dat was het maximale en dan ging je zo naar beneden. En dat ging met de goothoogtes exact zo. Ik kijk ook naar mijn eigen huis, die door een architect is ontworpen. De goothoogte is drie en op een aantal stukken is het maar twee om die verspringing te krijgen. Maar nu wordt het eigenlijk alleen maar opgehoogd. In Laren-Noord werd daar nog over gesproken, dat de goothoogte 3 meter omhoog mocht met een maximum van vijf. We hebben een memo vorige maand gekregen van de wethouder. En toen stond erin: drie meter omhoog met een maximum van zes. En als je nu naar de planregels kijkt, dan is er helemaal geen maximum weer, gewoon 3 meter omhoog. Dus als ik een nokhoogte van 6 meter heb, dan mag ik naar 9 meter. Het hele karakter van je dorp gaat er op deze manier aan, en ik snap best dat er reacties zijn van inwoners die hier komen wonen en denken van, ik koop een leuk huisje en wil daar een heel groot ding van maken, maar wij hebben nou juist bestemmingsplannen met ongelooflijk veel precisie, en heel veel hart voor het dorp. Met de hele Raad, daar zijn we echt met zijn allen heel druk mee bezig geweest, met Laren-Noord, Laren-West en Pastiljon-Zevenend. Heel minutieus vastgesteld om de excessen die er waren met dit soort bevoegdheden die de wethouders op een gegeven moment kregen, om die in te dammen. En die bevoegdheden die er tot nut toe waren in de oudere bestemmingsplannen, voordat de nieuwe bestemmingsplannen er kwamen, die waren vele malen kleiner dan dit. Dus ik heb al een tekeningetje gemaakt, een paar tekeningetjes gemaakt van huizen van hoe het dan zou kunnen worden. Dat is echt, dat wil je niet weten. Want zodra dat dit als regel staat, dan wordt dit op deze manier aangeboden en u weet net zo goed als ik dat een afwijkingsbevoegdheid, die wordt gewoon op de afdeling ingevuld. En de welstand die kijkt er dan wel naar, want dat staat er ook in. Maar ik zit vaak genoeg bij de welstandvergaderingen, ik zat er vanmorgen ook weer, maar die kunnen alleen maar kijken naar de regels. Het is niet omgekeerd dat de welstand bepaald wat niet en wel mag, maar die hebben zich te houden aan de regels. En als er in de regels staat: de nokhoogte mag 3 meter omhoog, dan hebben zij zich eraan te houden. En zij hoeven alleen naar te kijken naar de redelijke eisen van welstand. Dus er is ook nog gezegd bij de klankbordgroep, dat die eigenlijk was omdat als een huis verspringende dakgoten al heeft, en je wilt hem verplaatsen, dan mag hij die verspringing niet toepassen. Maar als dat het geval is, dan moet je een hele ander regel opnemen, van als er al een huis op die plek staat, hij wordt afgebroken, dan mag die ook twee meter verder op dezelfde manier worden opgebouwd, of met dezelfde afwijkingen. Dan ben je op een goede manier bezig. Want je hebt grote huizen, kleine huizen, lage huizen, hoge huizen, je hebt van alles. En dat is nou juist het karakteristieke van Laren. En als alles hetzelfde gaat maken met hoge goten, dan wordt je een soort stad, en dat is dacht ik niet de bedoeling. Want juist het kenmerkende is al dat lage eigenlijk in Laren. Wat ik al zei, ik heb een, die wil ik nog wel kopiëren en u toezenden, en misschien dat die ook achterin het verslag kan, de inspraakreactie van Mark Bruns en van Care Loef hierover in 2015, want die snijden behoorlijk hout, en die leggen het misschien nog wel beter uit dan ik. Dan de correcties. Er zit een tekening bij van Steffenshein, maar totaal met één huis, maar geen uitleg, dus ik heb geen idee wat er hier veranderd is.

De voorzitter: Gaat u door, mevrouw.

Mevrouw Timmerman: Drift 14A, daar staat dat er nu twee huizen staan en dat er eigenlijk maar één zou moeten staan ofzo. Ik kan er niet echt chocola van maken, dus daar wil ik graag uitleg over. Even kijken hoor. De Gooiergracht, daar staat dat er een strookje groen was en dat zou, daar hadden mensen een hek omheen gezet en dat zou dus nu tuin mogen worden, want die hadden het al in gebruik als tuin. Maar las je in het bestemmingsplan Laren-West gaat kijken hoe wij het hebben vastgesteld als gemeenteraad, was het gewoon stoep. Dus dat is een ander verhaal, daar wil ik ook graag opheldering over. Dan hebben we het Rozenlaantje, ja, dat is helemaal. We hadden het net over Rosa Spier, daar kom ik zo op. Het Rozenlaantje, met 3-5 in het bestemmingsplan staat, en dan wordt er een vergunning gegeven voor 3-8. Het is op allerlei manieren, in het rapport staan er allerlei cijfers in, op de website staat weer wat anders. En nu wordt het gelegaliseerd middels dit bestemmingsplan, en ik wil eigenlijk wat breder trekken, ook het Rosa Spier, hoe dit allemaal heeft kunnen gebeuren. Want dit zijn niet de enige twee. De keurt als gemeenteraad iets goed, en op een gegeven moment wordt er een vergunning afgegeven en dan staan er in een keer andere waarden op en dat moet ergens vandaan komen en dat zou een keertje uitgezocht moeten worden. Dat mag niet gebeuren in de gemeenteraad of in een gemeente. Dan, ik zei het al, de Rosa Spier komen we op. De vraag van deze mevrouw om daar toch 40 op te maken, omdat ze er toch nog het een en ander wilt gaan bouwen. En zij zegt: het bouwpercentage van 40% is uiteindelijk onherroepelijk vastgesteld in het bestemmingsplan. Nee, wij hebben als gemeenteraad onherroepelijk vastgesteld 25%. En dat was in 2013.

De voorzitter: Dus u bent het eens met de wethouder?

Mevrouw Timmerman: Ja, precies. De omgevingsvergunning is pas op 10 juli 2017 afgegeven. En wij hebben nog schriftelijke vragen gesteld in december 2016 hierover. Over het bebouwingspercentage, en toen zou het teruggeschoefd worden naar 25%, is het toen toegezegd? Ik weet niet of dat wel of niet gebeurd is, maar niet meer in ieder geval, wij hebben gezegd 25%. 28 en 3 geloof ik is toegekend, maar ik zou maar niet te bang zijn voor juridische consequenties, want die gaan niet gebeuren. Dus gewoon 28,3 houden. Daar wil ik het even voorlopig op houden.

De voorzitter: Dank u zeer. Dus uitvoerig betoogt. '...'. Dus het woord is aan de wethouder nu toch op een of andere wijze tegemoet te komen. Wethouder, zou u ... ?

De heer Stam: Nou ja. Ik geloof dat ik het deze keer met mevrouw Timmerman eens ben over Rosa Spier, als ze zegt ...

De voorzitter: Ja, dat had ik al vastgesteld.

De heer Stam: O, dat heeft u al vastgesteld. Dat doet mij deugd.

De voorzitter: Dat had ik al vastgesteld, zeker.

De heer Stam: En ja, met het Rozenlaantje, ook daar is uitgebreid over gepraat. Als mevrouw Timmerman zegt, ja, er mogen geen fouten worden gemaakt. Ja, dat vind ik ook. Maar dan zegt mevrouw Timmerman: dat moet ergens vandaan komen, dat moeten we uitzoeken. Ja, ik zou niet weten hoe. Ik kan niet anders vaststellen dat in een aantal in dit soort gevallen, zoals we helaas nu meemaken met Rosa Spier en het Rozenlaantje, dat er fouten zijn gemaakt. Dat herken ik ook, ik kan er niet iets anders van maken dan dat. Wat we doen is het corrigeren, in hoeverre dat leidt tot rechtszaken, dat heb ik al gezegd, in succes aan onze kant, dat hoop ik. Wat betreft dan de andere zaken. Ja, het beleidsmatig veranderen van de B&B. Het komt regelmatig voor dat we met B&B te maken hebben. Ik heb inderdaad niet de indruk dat we ooit eens het beleid van B&B

geëvalueerd hebben. Ik vind wel dat het op zichzelf nuttig is om het nou eens goed vast te leggen. Want wat we nu doen, het niet vastleggen, dat is datgene wat we in dit voorstel wel doen, dat we daar op een gegeven moment, dat past denk ik hier niet bij, maar dat we B&B in zijn algemeenheid eens evalueren, dat lijkt me een goede zaak. En dan de dakterrassen. Je kunt zeggen ja, de burgers vragen, maar ze hebben maar rekening te houden met het feit dat de bestemmingsplannen van 10 jaar vastliggen. Daar hebben u en ik een andere opvatting over. Ik vind wel degelijk dat je naar burgers zou moeten luisteren als het om dringende redenen is, en we komen dit soort vragen tegen, en om het tegemoet te komen, proberen we daar een oplossing voor te zoeken. Je mag rustig wat zeggen als je denkt dat je moet aanvullen.

Mevrouw ...: Als aanvulling op het dakterras wil ik aangeven dat in sommige gevallen juist dakterrassen nu mogelijk zijn. En door de regels op te nemen, bescherm je eigenlijk de burens.

De voorzitter: Dus het wordt reselectiever als gevolg van deze maatregel? In tegenstelling tot ...

De heer Stam: Regels voorkomen helemaal niet dat je een dakterras aanlegt.

Mevrouw Timmerman: Ja, er staat namelijk op het voorstel. Daar staat, van wij krijgen aanvragen en nu is het niet mogelijk en dat is iets heel anders.

De voorzitter: Mevrouw, legt u het even uit.

Mevrouw ...: Klopt, in de toelichting staat: bij inwoning bestaat soms de wens een dakterras te realiseren. We hebben na het klankbordoverleg, zijn die stukken niet aangepast, maar ik heb overleg gehad met vergunningen. Er liep alleen maar een handhavingszaak en de conclusie was toen eigenlijk van ja, juist de bestemmingsplannen zou het nu wel mogelijk zijn en als je nu regels opneemt, dan bescherm je eigenlijk de burens en kan je het dus inperken.

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder. Het woord is aan de wethouder om de andere punten te behandelen.

De heer Stam: Ja, ook daar hebben we een wat andere opvatting. Wij hebben nou drie foto's bijgedaan. Dat heb ik ook gedaan, als ik met betrokken ambtenaren eens van Laren-West naar Laren-Noord rij, dan zie je echt tientallen huizen met verspringende goothoogtes. Om nou te zeggen dat de Larense stijl is dat er helemaal geen verschillende goothoogtes mogen zijn, dat vind ik een wat bijzondere stelling. We hebben het aan de welstand voorgelegd, zoals u weet. Dat is ook per memo aan mevrouw Timmerman, die knikt ontkennend, dat is aan Jan van Laren, de secretaris van de commissie voorgelegd. Die heeft het in de marge van de vergadering met de commissie overlegd. Heeft voor ons daar een memo over gestuurd, memo is naar de Raad gegaan. En daar doet hij een aantal aanbevelingen hoe je dat zou kunnen aanpassen, zodat het niet uit de hand loopt. Ik neem aan dat mevrouw Timmerman daarop doelt. En wij komen regelmatig toch aanvragen tegen van mensen die een huis willen bouwen die zeggen, waar juist de afdeling vergunningen op zichzelf redelijk verzoekt tot verspringen van goothoogte afwijst, omdat dit niet in die regels is opgenomen, en dat willen we nou aanpassen. In hoeverre meneer Loef en meneer Bruns, die nooit wethouder is geweest naar mijn weten. Maar dat zei u wel, en meneer Loef nog even aanspreekt ook zelfs. Maar misschien verandert dat nog. Dat weet ik niet, wat ze daar voor opvatting over hebben, ik ken ook een heleboel andere opvatting van mensen die zeggen, verander dat nou eens een keer. Ja, wat betreft ... Ik weet niet of '...' en Gooiergracht wat op te merken hebt?

Mevrouw Timmerman: Steffenheid, daar stond op: dat is een blokje van drie woningen en daar stond in de plankaart dat het twee woningen betrof. En daar hebben we nu de term 'aaneengebouwd' van gemaakt.

De voorzitter: Oké, laatste punt.

Mevrouw Timmerman: Drift, dan moet ik even kijken. Op de vorige plankaart stond bij Drift één woning en van oorsprong zijn het er twee, dus vandaar dat het gecorrigeerd moet worden.

...: '...'

Mevrouw Timmerman: Nee, dat was de Drift 14 en daarna de Gooiergracht. Daar is inderdaad eerder gezegd een stuk groen. Als dat stoep was, dan zou ik dat na moeten kijken. Want ...

De voorzitter: Dus u moet dat nakijken?

Mevrouw Timmerman: Dan zou ik dat na moeten kijken. Maar het was eerder, begreep ik ja ...

De voorzitter: Goed.

Mevrouw Timmerman: Grond van de gemeente, wat aangekocht is.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw. Het woord is aan de heer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Ja, heel goed. Goed, meneer voorzitter, ik heb een paar technische vragen, maar de speerpunt zit wel in zaak Rosa Spier-huis, waar we nog wel een aantal andere zaken aan toe willen voegen die mevrouw Timmerman bij handen al aangekaart heeft. Eerst eventjes een procedurele vraag. In de toelichting wordt aangegeven dat dit een vervanging is van een aantal bestemmingsplannen. Mijn vraag is eerst dan eventjes: alle tussenliggende voorbereidingsbesluiten en weet ik veel wat er tussen allemaal geweest is, worden die nou overruled door dit nieuw bestemmingsplan? Of blijven die bestaan? Ik begrijp niet procedureel hoe het in elkaar zit. Nogmaals, dat alleen maar verwezen wordt naar de oorspronkelijke bestemmingsplannen. Dat is mijn eerste vraag. Dan wat betreft het eerste verhaal, het commissievoorstel. Daar staat onder andere iets in over overkappingen, dat is een mooi voorbeeld. Dat is nou precies een voorbeeld wat volgens mij juist in die tussenliggende plannen allemaal geregeld is. Er staat bij beide dat we een keer een speciale, ik vergeet die naam altijd, bestemmingsplan hebben goedgekeurd. Juist om te voorkomen dat die overkappingen gebouwd zouden worden. Dus ik vraag me eigenlijk af hoe dit weer op deze manier een correctie gecorrigeerd moet gaan worden. Dan staat er in dat voorstel, dat heeft mevrouw Timmerman ook aangeroerd, over die Bed & Breakfast. Dat is allemaal een beetje vraag, dus ik heb daar gewoon concrete vragen over. A: wat is kleinschalig? Ik weet inmiddels wat dit college verstaat onder kleinschalig, dat is 55 kamers. Maar ik zou graag concreet willen weten wat nu kleinschalig is in dit voorstel.

...: '...'

De heer Bijvoet: 66 kamers is het dan.

De voorzitter: Gaat u door, meneer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Over hetzelfde puntje wil ik graag weten: wat is een duurzame parkeeroplossing bij een Bed & Breakfast? Dan een hele concrete vraag, en heel algemeen. We hebben nu gezien dat er zeven punten zijn

waarvan het college zegt van, dat is cruciaal en die hebben we veranderd. Ik wil graag 100% garantie hebben dat daar geen andere wijziging in zit die later als cruciaal bestempeld worden. En een klein voorbeeldje, dat gaat over Rosa Spier. In het bestemmingsplan is goedgekeurd dat de villa blijft staan, en in de tekening staat de villa ook nog steeds. Maar die is er nu weer uitgehaald. Nou, dat had ik graag gezien in het voorstel van, dat hebben we eruit gehaald, dat vind ik een cruciale wijziging. Vooral ook gezien wat er allemaal nu speelt rond dit verhaal. Maar goed, misschien is er heel veel mening over wat nu wel en niet cruciaal is. Nou dan, toch concentreer ik me eventjes op het Rosa Spier-huis. Dat wordt op de dag, ook na die brief van het Rosa Spier-huis, dat vind ik een zeer opmerkelijk verhaal. We hebben nadrukkelijk afgesproken in de raad, het moet 25% bebouwingspercentage worden. Daar staat een tekening bij van, zo wordt het ongeveer bebouwd, dus daar zijn we van uitgegaan. Vervolgens bleek op een onverklaarbare manier dat ineens 40% in het bestemmingsplan terecht gekomen is. Daarvan zegt mevrouw Annaert nu: we hebben onze koop gebaseerd op 40%. Dat is hoogst opmerkelijk, want er was altijd al bekend dat de bedoeling was 25%. Daar heeft iemand per ongeluk een keer 40% van gemaakt, waarvan we nog steeds niet weten hoe dat gekomen is. En vervolgens zegt mevrouw Annaert van het Rosa Spier-huis: ja, we hebben het gebaseerd op die 40%. Terwijl niemand dat wist. Daar hebben wij, via vragen, in december 2016 bij het college een opmerking op gemaakt, maar mevrouw Annaert van het Rosa Spier-huis heeft op basis van die 40% wel de grond gekocht. Dat vind ik een uiterst merkwaardig verhaal. Daar wil ik graag verklaring over hebben hoe dat kan. Dan is op een gegeven moment door mevrouw Timmerman ook gezegd: die vraag hebben we gesteld in december 2016, daar stond nadrukkelijk deze pressie in. Vervolgens heeft het college zes maanden de tijd gehad om het bestemmingsplan te herzien. Om het terug te brengen naar die 25%, dat is niet gebeurd. En vervolgens wordt er in juni 2017, wordt er wel een vergunning verleend. Nu staat er bij de toelichting van dit verhaal, staat dat de vergunning is verleend voor 28,4%. Nou, dit heb ik niet kunnen vinden in de vergunning dus het staat er niet in. Daar maakt mevrouw Annaert weer dankbaar gebruik van. Want, nu komt de aap uit de mouw, nu blijkt dat het Rosa Spier-huis al lang en breed van plan was om veel meer dan 28,4% of nog veel meer later te gaan bouwen, en daar hebben ze op gekocht. Met andere woorden, ze hebben het gekocht op het maximaal 40% bouwen en dat gaat ze nu doen als daar geen rechterlijke tussenkomst of wat dan ook een stokje voor steekt. Dus al met al klinkt dat door onze ogen heel merkwaardig. En dan een laatste puntje daarover. Over één week vervalt deze vergunning, want dan zijn er 36 weken voorbij, dus er zit natuurlijk al een soort college om die vergunning in te trekken, want hij is niet begonnen met het bouwen. Dus wat dat betreft, is dit een schot voor open goal, en ik hoop dat het ingetrapt gaat worden. Nou ja goed. Het verhaal van mevrouw Annaert, van Rosa Spier, met advocaat. Ja, dat lekt wel aan alle kanten, maar aan de anderen kant zitten er wel puntjes in waar ze groot gelijk in heeft, dus ik zou graag zien dat het college nu antwoord geeft op de vraag die ik nu stel en alle punten die we aanroeren om die nog eens een keer mee te nemen. Dan nog één puntje over die bouwwerken in die voortuinen. Dat is natuurlijk ook een heikel punt in de gemeente Laren. Daar staat over bouwen in de voortuin: in uitzonderlijke situaties kan daarvan afgeweken worden. Met andere woorden, als het college dat goed dunkt, ik zal geen voorbeelden noemen, dan wordt op een gegeven moment de mogelijkheid geboden om gewoon maar in de voortuinen te gaan bouwen. Nou, als dat niet tegen te houden is, dan zouden wij minimaal zeggen van: daar moet een nadrukkelijk advies van de welstandscommissie op zijn of dat wel of niet toegestaan is in dat geval. Maar nogmaals, dat heeft niet onze voorkeur. Onze voorkeur zou zijn: er is een bestemmingsplan, daar staat in dat er niet in de voortuin gebouwd mag worden. Nou, dan doen we dat gewoon niet. En dat was het wat mij betreft.

De voorzitter: Dank u zeer. Wethouder.

De heer Stam: Die Rosa Spier-zaak. Het lijkt me ingewikkeld om daar nou nog eens uitgebreid op in te gaan. Kijk, mevrouw Annaert, waar ik niet vertegenwoordiger van ben noch de woordvoerder, neemt een standpunt

in wat ons inmiddels wel bekend is en vandaag ook weer aan de commissie duidelijk is gemaakt. Zij baseert zich op een gepubliceerd bestemmingsplan waarin 40% staat. Dat mag ze vinden. Wij vinden dat het op een of andere manier fout is gegaan. Daar heeft de heer Bijvoet gelijk in. Dat is op een gegeven moment opgemerkt, en ik kom er niet meer achter waar dat fout is gegaan. Ik geef al aan, daar kan je de politieke verantwoordelijkheid wel voor nemen, maar het is ver voor mijn tijd gebeurd. Dus wat dat betreft, ik heb weinig eraan toe te voegen naast wat ik al gezegd heb. En als 28,4 het uitgangspunt is van deze discussie, dan kan ik er prima mee leven.

Mevrouw Timmerman: De 28,4 heb ik samen met mijn collega's van Vergunningen uitgerekend aan de hand van het aanvraagformulier en exact dat percentage opgenomen waarvoor vergund is. Het staat op het aanvraagformulier wat er bebouwd wordt. En dan kan je het uitrekenen aan de hand van de kavel. Het aanvraagformulier maakt onderdeel uit van de vergunning en dat is de aanvraag, en dan kom je op die 28,4 uit.

De voorzitter: Oké. Verdere punten, wethouder, ten antwoord op de heer Bijvoet.

De heer Stam: Het is wel zo dat die 28,4, als die in het bestemmingsplan terecht komt is dat natuurlijk een handhaafbaar percentage, dat is helder. Dan kan er niet meer worden gebouwd, zo is het.

De heer ...: Er staat hier ... Het staat in de aanvraag, niet in de vergunning. En bij de vergunning staat ook niets van, gelieve ook te raadplegen het formulier, het aanvraagformulier.

Mevrouw Timmerman: Het aanvraagformulier maakt deel uit van de vergunning. En daarom kan je dat percentage uitrekenen.

De voorzitter: Oké, duidelijk. Andere opmerkingen naar aanleiding van de vraag van de heer Bijvoet?

De heer Stam: Nog even dat punt van overkappingen. Dat is volgens mij, ik heb er net al iets over gezegd, daar zijn we tegen aangekomen, zijn we nat gegaan kun je zeggen in een Raad van Staten procedure. Dat hebben we na verloop van tijd na overleg met de Raad bevroren. En als u zegt: er moet nog steeds niet in de voortuinen worden gebouwd, dan is dat het standpunt ook wat hier in het bestemmingsplan is vastgelegd, wat ook als uitgangspunt dient. Als wij zeggen: bij hoge uitzondering zou het college daar afstand kunnen nemen, dan is dat inderdaad bij hoge uitzondering. En je komt soms wel eens situaties tegen waar iemand 1 meter achter zijn huis tuin heeft en voor zijn huis mogelijkheden om een klein schuurtje te bouwen. Dan kijken we er dan naar om redelijk om niet de gelegenheid te geven om zijn fiets te parkeren. In die zin moet u het zien. U zegt, moet ik voorleggen aan de welstand, ik heb daar zelf helemaal geen problemen tegen. Overigens is het zo, zoals u weet, de welstand geeft een advies en als het college ook van het advies wenst af te wijken, kan dit college dat ook doen. Dus in die zin, overkappingen, dat proberen we te verbannen uit voortuinen. We proberen wat uitzonderingen te maken voor die kliko's, en bij hoge uitzondering kan er wel eens gekeken worden of er een mogelijkheid is. Naar mijn weten heb ik er nog geen gebruik van gemaakt. Bijvoorbeeld. Wat B&B betreft, misschien dat jij daarover iets wilt zeggen?

Mevrouw ...: De B&B geeft regels wanneer dat kan. Geen groter vloeroppervlakte dan 25 en dat percentage is maximaal 60 vierkante meter, en dat komt weer voort uit artikel 18-6, lid 1.

De voorzitter: Goed. De duurzame parkeerplaats was nog een punt, meen ik. Duurzaam.

Mevrouw ...: Ja, dat hebben wij gelezen als parkeerplaatsen die ook wel mogelijk zijn en ook wel blijven liggen en in stand worden gehouden.

De voorzitter: Oké. Nog andere opmerkingen? U wacht misschien tot de tweede ronde. Heeft u nog verdere opmerkingen?

De heer ...: Is de eerste ronde al af?

De voorzitter: De eerste ronde ja.

De heer ...: Een vraag. De vraag is ook waarom is tussen het moment dat wij kenbaar maakten dat het percentage verkeerd in het bestemmingsplan en de omgevingsverlening geen zorgen dragen vanwege het bestemmingsplan?

De heer ...: Ik zou het niet weten. Ja, dat weet ik niet. Ik moet u het antwoord verschuldigd blijven. Daar zal ik nog antwoord op geven.

De voorzitter: We hebben de eerste ronde gedaan, dames en heren. Hebt u nog behoefte aan de tweede ronde?

Mevrouw Timmerman: Ja.

De voorzitter: De mevrouw Timmerman wilt nog graan, en de heer Bijvoet. En dan kunnen we daarmee afsluiten. Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Ook nog even over die foutjes. Dat wordt toch wel een beetje afgedaan met foutje bedankt en ik weet het ook allemaal niet. Maar als ik bijvoorbeeld ga kijken naar het Rozenlaantje. We hebben een digitale kaart vastgesteld, en die digitale kaart, die wordt digitaal zo overgezet op ruimtelijke plannen. En dan begrijp ik dus niet hoe hoogtes in één keer kunnen veranderen. Dat kan dus alleen maar als iemand zich daar actief mee bemoeit. Ik zou toch wel een keertje ... Met het Rosa Spier kan het nog anders zijn gegaan, omdat het aangeplakt is zeg maar. Maar als wij, als gemeenteraad, een bestemmingsplan goedkeuren met digitale plankaarten, en dat wordt digitaal overgezet. Dat wordt een op een de formele kaart gelijk overgezet, dan kunnen er dus geen hoogtes veranderd zijn. En dan kan gezegd worden van, ik heb het er wel vaker over gehad, ja, dat kunnen we niet achterhalen. Maar iedereen die in een digitale plankaart zit, die laat een handtekening achter. Dus ik neem dat eigenlijk zeer ernstig op, want iedereen moet kunnen vertrouwen op een bestemmingsplan. Dat dat niet zomaar in een keer veranderd is. Zou toch te gek zijn dat het huis naast je in een keer zoveel meter hoger is en zoveel meter breder, omdat iemand daar iets mee wilt? Goed, dat is één. Daar hoeft u geen antwoord op te geven maar, dat wilde ik wel even kwijt. Dan de Bed & Breakfast nog een keer. U zegt ja, we moeten ook nog even naar het beleid kijken, we moeten evalueren, maar ik denk dat het verstandig is dat er eerst wordt geëvalueerd, dat eerst het beleid boven tafel komt. En dat dan pas regels worden vastgesteld. Niet andersom, want dan ga je weer het paard achter de wagen spannen. Ja, en dan wordt er gezegd: ja, de burgers vragen, en daar hebben we wel vaker onenigheid over gehad, maar de gemeente is geen winkel die vergunningen verkoopt. Een bestemmingsplan is ook een rechtszekerheid voor die andere burgers. Dus niet over grenzen van anderen heen gaan. De drie foto's van de goothoogte ja, die zijn natuurlijk heel leuk, maar die zijn heel vaak ge-downscaled. Ik weet niet hoe ik het beter moet uitleggen. Die zijn juist lager gemaakt, maar die hadden juist een hogere nokhoogte. Ik heb er een paar nagekeken, die architecten wouden er iets leuks mee doen en die gingen verspringen. Maar

nu wordt laag wordt hoog gemaakt. En het is trouwens niet aan de welstand voorgelegd, ik was vanmorgen nog bij de welstand. Ik heb het expliciet gevraagd, het is niet in de welstand besproken. Wat er wel is gebeurd, toen ik het in de keer daarvoor even aankaartte bij de welstand. Dat ze zeiden: daar moet je heel voorzichtig mee zijn. Toen kwam daarna een briefje van de secretaris van Mooisticht met een paar planregels, maar dat komt niet van de welstand en dat heb ik nagevraagd. Dat staat volkomen los van elkaar. Bovendien stond daar een maximalisering in en die staat er nu ook niet meer in de planregels, die is weg. Inspraak met Care Loef, u zei: ja ik weet niet wat ze zeggen. Nou, ik kan u wel zeggen, hij is faliekant tegen. En hij is toch wel de specialist op het gebied van het behoud van het cultureel erfgoed, dacht ik. Dus ik zou daar toch maar ... Ik zou het geven aan voortverslag, ik denk dat dat wel belangrijk is, dank u wel.

De voorzitter: Dat was geen vraag aan de wethouder. En dat eerste was ook geen vraag, dat was ook een opmerking. Daar krijgt u geen antwoord op, het is één vraag. Gaat u gang.

De heer Stam: Wacht even. Nou kijk, ik heb nou keer op keer tegen mevrouw Timmerman, nadat zij keer op keer mij aanspreekt op het feit dat er fouten zijn gemaakt, keer op keer aangegeven dat dat buitengewoon vervelend is. Dat ik dat zelf ook buitengewoon vervelend vind. En mevrouw Timmerman begint mij er dan op aan te spreken dat ik dat doe, in de zin van foutje bedankt. Ik vind dat nogal badinerend klinken allemaal. Ik heb al eerder tegen haar gezegd: ik zie dat er fouten zijn gemaakt, ik kan het niet verklaren, ik heb het proberen te achterhalen, en ik kom er niet achter. Ik wil, als u mij het budget geeft, het bureau Hofman nog inschakelen om het uit te zoeken. Ik kom er niet achter op dit moment, met de middelen die ik heb. Dat betekent, op het Rozenlaantje hebben we het tig keer het erover gehad. U komt er steeds weer op terug, ik vind het prima. U mag er natuurlijk gewoon op terug komen, maar het is een fact of life waar ik mee te leven hebt, en u misschien ook wel. En u kunt tegen mij zeggen: dan heeft u foto gemaakt, dan bent u daar verantwoordelijk voor. Dat ben ik ook, maar ik kan de fout niet verklaren. En dat kan ik bij zowel het Rozenlaantje niet verklaren, als ik kan het bij Rosa Spier niet verklaren, als bij het Rozenlaantje niet. En dan kunnen wij voortdurend blijven aanvallen en zeggen dat ik dat doe in de trend van foutje bedankt, ik vind dat een hele kinderachtige manier van discussiëren in ieder geval.

De voorzitter: Oké, dank u wel.

De heer Stam: Dan wat betreft, ik heb helemaal niet enige '...' laten doorklinken wat betreft Care Loef. Wat ik zeg, meneer Loef is een inwoner van dit dorp die mogelijk in de raad komt, die natuurlijk verstand heeft van cultureel erfgoed. Ik zeg alleen maar: het komt nogal eens voor, en dat heb ik een paar keer aan de orde gehaald, dat mensen huizen wensen te bouwen waar een verspringende goothoogte onderdeel uitmaakt van het ontwerp. En wat we moeten afwijzen omdat dat nog ... Nou bouwen wij in het algemeen wel voor cultureel erfgoed, maar dat is pas na 50 jaar, of na 30 jaar. Ik vond, en dat vonden wij met elkaar, dat de '...' wordt goed besproken. We gaan kijken in hoeverre het mogelijk is om mensen toe te staan wat meer verspringende goothoogtes te doen. Als u zegt, heeft de welstand niet naar gekeken. Ik ga af op een mededeling van de secretaris van de commissieraad Kwaliteit, die mij vanuit die hoedanigheid als secretaris van de commissieraad Kwaliteit laat weten dat hij prima kan leven met deze wijziging en dat hij een aantal aanwijzingen geeft hoe wij daar voorzichtig mee om moeten gaan. Ik ga dan uit van het feit dat die secretaris mij op een verstandige en nette manier mededeelt wat de commissie ervan vindt. Op een vraag die ik erover heb gesteld, zegt hij: ik heb in de marge van de vergadering er net met de commissie over gepraat, nou als u zegt dat dat niet zo is. Ik weet niet met wie u allemaal praat en op wat voor manier, en wie de vragen stelt. Ik kan u alleen maar zeggen, dat is het memo van Jan van Laren mij heeft gestuurd, waarvan ik mag uitgaan dat dat het standpunt is van de commissie.

De voorzitter: Oké, dan nog het punt van B&B, daar wil jij iets over zeggen. En de goothoogte.

Mevrouw ...: In het bestemmingsplan wat nu voorligt, dat is het plan van november, wat wij hebben besproken binnen de klankbordgroep. De memo die ik op 10 januari, of die we hebben gemaakt op 10 januari, daarin staat dat geadviseerd wordt door de welstandscommissie dat de goothoogte niet meer mag bedragen dan 6 meter. Dus in het plan staat geen maximale goothoogte, maar er wordt voorgesteld door de architect en de welstandscommissie om dat wel aan te vullen.

De voorzitter: Oké. U heeft al een aantal keren het woord gehad. Met alle respect, ik vind dat nu het woord is aan een ander lid van uw commissie. U hebt nu uitvoerig uw tweede termijn kunnen '...'. Het woord is nu aan de heer Bijvoet. Het woord is nu aan de heer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Ik wil toch even terugkomen op het beruchte bebouwingspercentage. Want hoe dieper je daarin duikt, hoe merkwaardiger het wordt. En het volgende wat ik nu zie, toen ik mijn vragen stelde over dat bebouwingspercentage in december 2016, toen antwoordde het college dat het huidige bouwplan van het Rosa Spier-huis een bebouwingspercentage van circa 26% heeft. Nu hoor ik mevrouw Loman zeggen ja, in de vergunningsaanvraag staat 28,4, dat is op zich al gek. Dan kan je zeggen ja, daar zitten we maar 2,5 punt vandaan, maar het blijft merkwaardig. En vervolgens ga ik terug, toch weer, naar de brief van mevrouw Annaert, waarin ze zegt dat ze de koop, in 15 en 16, heeft afgesloten op de genoemde 25%. Hoe kan het nou dat je op die 40% een koopovereenkomst gaat sluiten en vervolgens een aanvraag doet voor 28,4%, terwijl je weet, want dat staat ook in de brief, dat de bedoeling is dat er verder gebouwd gaat worden. Ik blijf dat een merkwaardig verschijnsel vinden. En het tweede puntje dat ik wil aanstippen, dat is nog uit de eerste ronde. Is het college eigenlijk van plan om binnen een week de vergunning in te trekken, nu het nog kan? Met alle mogelijkheden die er zijn om het in te trekken, en alle mogelijke zaken die er gaan voortkomen uit 40% bebouwingspercentage. Laatste puntje wilde ik graag zeggen, dat op basis van het stuk zoals het er nu ligt, als dit zo ongewijzigd naar de raad zou gaan op enig moment, dan denk ik niet dat wij akkoord mee zullen gaan.

De voorzitter: Dank u zeer. Woord is aan de wethouder.

De heer Stam: Ja, ik kan er niets anders van zeggen dan dat ik al heb gezegd. Kijk mevrouw Annaert schrijft een brief, en die schrijft een brief vanuit haar eigen verantwoordelijkheid. En ze moet maar schrijven wat ze denkt dat ze moet schrijven. Daar is op gereageerd, ook al eerder in de richting van Rosa Spier, dat wij ons zullen houden aan het maximale wat op dit moment in die vergunning staat, dus die 28,4. Ik kan moeilijk ingaan op dat wat mevrouw Annaert ervan vindt. En ik heb net al gezegd in hoeverre dat leidt tot juridische procedures, dat weet ik niet, we zullen het zien. Dan zegt u, de vergunning intrekken. Ja, dat is ook een merkwaardige vraag. Want u weet heel goed, er is een vergunning verleend en er is bezwaar gemaakt tegen het verlenen van de vergunning. Er is afgelopen vrijdag, een week geleden, een voorlopige voorziening geweest die van de bezwaarmakers daartegen in beroep gaan. Natuurlijk kan er geen vergunning worden ingetrokken, zolang die vergunningen worden aangevochten in court, en dan lijkt het me nogal een open deur om te vragen of wij dat kunnen intrekken. Dat lijkt me nogal, de vraag stellen is de vraag beantwoorden.

De voorzitter: Oké, het woord is aan de heer Vos.

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. Staat u mij toe om een vraag te stellen aan mevrouw Timmerman?

De voorzitter: Dat sta ik toe.

De heer Vos: Dat het geen raadsvoorstel is, maar ik toch wel heel nieuwsgierig ben. Ik zou het niet gevraagd hebben als u niet de indruk wekt dat wij ons werk niet naar eregeweten zouden doen. U geeft aan dat er zeer zorgvuldig gewerkt is door u en door anderen, en door de heer Drungs, en door allerlei andere mensen. En u suggereert vervolgens, en dat vind ik toch wel heel merkwaardig dat er iets gebeurd is met digitale kaarten, en dat zou niet in orde zijn. Ik vind dat toch wel een hele vreemde insinuatie. Ik ben nieuwsgierig hoe hard u dat kunt maken, en wat wij daarvan moeten vinden. Want u beweert een hele hoop dingen, waar wij niet op kunnen reageren. Dat zijn ook geen vragen, die zijn nog tamelijk suggestief. En als ik dan ook een suggestie mag doen, gezien regelzucht, zou ik uw naam veranderen. Want ik zou een hele hoop kleine dingen niet liberaal noemen, u bent behoorlijk aan het dichttimmeren. Maar mijn vraag aan u is heel direct, u doet nogal een beschuldiging in de richting van de kaart, die willens en weets anders zou zijn. U gaat het heel zwaar opnemen. Dan ben ik heel benieuwd wat u daar nu eigenlijk mee benieuwd, en wat u behalve die insinuatie daarmee gaat doen.

De voorzitter: De woorden insinuatie passen denk ik niet in de commissievergadering. Dat lijkt me geen technische uitdrukking.

De heer Vos: Kunt u mij de suggestie doen voor een ander woord, meneer de voorzitter?

De voorzitter: Dit woord wordt niet genotuleerd, en mevrouw Timmerman reproduceert en daarmee sluiten we dit punt af. Het woord is aan mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Het zijn geen insinuaties, het zijn feiten. En die kan ik u ook tonen, en ik heb ze ook bij me. Dus dat is wel degelijk allemaal gebeurd. En dat is één. Wat had ik ook alweer. Nou, ik weet het niet meer. En het liberale. Het liberalisme is, ik ben geen neo-liberaal, ik heb het al vaker gezegd. Ik ben een liberaal. En dat is: jouw vrijheid stopt waar de vrijheid van een ander aangetast wordt, en dat is heel iets anders.

De voorzitter: Bij deze ideologische conclusie van de zijde van mevrouw Timmerman van Liberaal Laren ... U wilt nog één vraag stellen, meneer Bogaerts?

De heer Bogaerts: Dank u wel, meneer de voorzitter, dat heeft u goed gezien. Nog even een heel kort technisch vraagje. Het bestemmingsplan Rosa Spier is gemaakt, waarin die afschuwelijke 40% abusievelijk is vermeld. Wanneer heeft de aankoop van Rosa Spier plaatsgevonden? Waarop baseert Rosa Spier dat ze eventueel recht hebben op die 40%?

De heer Stam: Ik moet wel zeggen, het gaat wel heel ver nu. Want we hebben hier een correctie op het bestemmingsplan wat ik u voorstel. Ik heb niet anders altijd gezegd: die 40% staat er foutief in, dat heeft de raad niet gewild. Op een of andere manier is het erin gekomen, het spijt me allemaal heel erg. Die koopovereenkomst is van, ik denk van 2016 verwacht ik, als ik het zou moeten inschatten. Die levering is gefactureerd eind vorig jaar, en mevrouw Annaert heeft blijkbaar een redenering die ze al eens eerder aan ons heeft laten weten, dat zij mocht uitgaan van die 40%. Ik betwist dat. Ik zeg: dat kunt u wel vinden, maar dat is ook de reden dat ik me voldoende verzekerd voel dat ik terug wil naar een lager percentage. Helaas, in zeker opzicht, is dat niet 25% maar wat meer geworden. Ik heb al eerder gezegd: we stellen voor 30% en maken er 28,5 van, ik vind het prima. Zo laag mogelijk, in de bedoeling in ieder geval dat er nooit meer bijgebouwd mag worden. Dat is wat er volgens mij aan de hand is.

De voorzitter: Oké, dank u zeer. Ik denk dat we daarmee dit punt kunnen afsluiten ...

De heer Stam: Mag ik nog één ding zeggen?

De voorzitter: Ja, zeker.

De heer Stam: Nog eens als aansluiting op datgene wat Care Loman net zegt, dat we dus inderdaad in het concept bestemmingsplan die goothoogte die niet meer mag bedragen dan 6 meter, zullen opnemen in de tekst.

De voorzitter: Daarmee heeft de commissie voldaan aan de vraag van het college, namelijk de gevoelens en de meningen zijn geuit. En op grond daarvan kan vervolgens het college aan de slag om te komen tot een ontwerp bestemmingsplan Correctieve Herziening Laren. Dat is de gang van zaken, dank u zeer.

6. Rondvraag

De voorzitter: Dan komen we bij punt zes, te weten de rondvraag. Is er belangstelling voor de rondvraag? De heer Bolthuis heeft het woord.

De heer Bolthuis: Een heel klein vraagje. Laren wordt bij de entree van het dorp opgesierd met de spandoeken, en ook de nodige driehoeksborden. Maar met de storm van afgelopen periode, en je ziet het wel vaker dat die doeken loslaten en dat die driehoeksborden op de fietspaden deels komen te staan. A: binnen wiens verantwoordelijkheid valt dat? Want het is gewoon een gevaarlijke situatie. En ik heb er al eerder voor gepleit, voor die spandoeken, die ook nu weer na de afgelopen storm sierlijk over het wegdek heen wapperen, zou ik toch graag willen dat de gemeente daar haar verantwoordelijkheid in neemt en bij aanvragen van spandoeken, dat zij dat gaan bevestigen. Want ik heb dat inderdaad van dichtbij mogen aanschouwen hoe dat gebeurt door vrijwilligers. Het is levensgevaarlijk en het moet eigenlijk gewoon op een professionele manier gebeuren. En ik zou eigenlijk bij de aanvraag die de betrokken partijen doen, dat de gemeente zegt prima. Dan gaat de gemeente dat verzorgen en daar rekenen we een x bedrag voor.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Stam: Nou, ik vind het een interessante suggestie, want ik heb regelmatig en laatst ook gezien dat mensen met halve ladders dat ding proberen omhoog te krijgen. In hoeverre dat mogelijk is en of dat kan, dat weet ik niet. Laat ik het meenemen als vraag en u daar binnenkort antwoord op geven. Ik ben het zelf met u eens dat de gemeente daar een zekere handinspanning bij zou kunnen verlenen, maar ik doe geen toezegging op dat punt, maar wel de toezegging dat ik het zal proberen na te vragen om te kijken of dat mogelijk is.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman heeft ook nog een opmerking of een vraag.

Mevrouw Timmerman: Dat gaat over het ophalen van het plastic bakken door de GHD. Daar worden nog wel eens wat straten vergeten, en met name nu op het Zijtveld een doodlopend straatje, bij de Noolseweg. Mensen die worden constant eigenlijk vergeten. Die gaan zelf steeds naar het GHD. Die mailen, die bellen, die doen van alles. Maar dan gaat het een keer goed en dan gaat het weer fout. En er zijn nu een aantal pogingen tot inbraak geweest, omdat die bakken nog buiten stonden. Dat er gedacht werd: o, die zijn met vakantie. Dus ik wil dat toch even hier neerleggen. Ik weet dat het regionaal allemaal gaat, maar ik denk dat een telefoontje vanuit het gemeentehuis wat meer impact heeft dan dat de burgers bellen.

De voorzitter: Wethouder.

De heer Stam: In het algemeen, want het komt wel vaker voor dat mensen mij mails sturen waarin geklaagd wordt over het wel of niet ophalen van bakken. Dan wend ik me in het algemeen rechtstreeks tot de GHD. Dus het is altijd plezierig als ik een mailtje, u mag altijd mijn mailadres geven, dat die mensen dat melden. En dan kan ik die dag erop er achteraan, en ik zorg dat de GHD daar iets mee doet.

Mevrouw Timmerman: Ga ik doen.

De voorzitter: Dank u zeer. Andere belangstellenden? Dat is niet het geval.

7. Sluiting

De voorzitter: De vergadering is bij dezen gesloten, dank u wel.